

(romanje je bilo preloženo) poromalo tudi predstojništvo tukajšnje dekliške Mar. družbe s svojim duhovnim voditeljem v slovenski Lurd, da se pokloni Brezmadežni in izprosi pri skupni Materi v nevarnih časih varstva Njej posvečenim otrokom ter obišče svoje po Zagrebu raztresene sestre in druga dekleta naše župnije. Lepo je bilo v Rajhenburgu in veselo svidenje v daljnem mestu. Prisiljene iti po svetu, jih kakor mora tlačiti bridko demotožje. Velemesto je kakor moloh, ki upropašča dekleta telesno in duševno; tudi naših se je že nekaj izgubilo. Zato velja dekletom svarilo: Če količkaj morete, ostanite doma! Dom je kakor zdravje, ki ga cenimo šele, ko ga izgubimo. Če pa mislite, da že morate v Zagreb, oskrbite si poprej službo v pisarni »Naš dom«, Bakačeva ulica 4. Ne hodite na slepo, ker dobrih služb je le težko dobiti. Ve pa, ki že imate dobre službe, svoje najboljše službe pri najboljši Gospej Mariji nikdar ne spremenite, da bo ostala stalna vez z domom in župnijo!

Mozirje. V nedeljo dne 16. septembra je bila žalna obletnica, odkar je za večno zapustil skrbni oče in vzoren gospodar Brinovčev po domače Hudobreznikovo družino na Brezju nad Mozirjem. Obenem se je to nedeljo popoldne na tem prijaznem in lepem hribu vršila ganljiva slovesnost, ko se je posvetila družina presv. Srcu Jez. V ta namen si je dala nekaj korakov od hiše postaviti lepo kapelico s kipom Srca Jez. Kip je blagoslovil najprej v hiši domači g. župnik, ki je imel tudi krasen nagovor. Cerkveni pevci so nato zapeli pesem »Božje srce«. Po tej posvetitvi se je razvil lep spreved številne množice ljudi s kipom iz hiše proti kapeli. G. župnik in pevci so peli litanije Srca Jez., nato se je kip postavil v kapelo. Navzoči so bili ganjeni pri tej prisrčni slovesnosti. Kapelico je lepo poslikal slikar g. Dežman Ivan v Mozirju, krasen kip Srca Jez. 120 cm pa je izdelal akad. kipar Cesar Ivan v Mozirju. Bil je to dan, dan slovesnosti, ki ga sličnega mozirska fara že dolgo ni doživela. Želeli bi, da bi že enkrat prišel čas, ko bomo obhajali blagoslovitev kapele v središču trga, katera zgradišev se že obeta par let.

Iz zagrebške torbe. Trgatev je začela, ponekod pa že tudi davno končala. Samo ne v Za-

Krvno, kožno in živčno bolni dosežejo z uporabo naravne »**Franz Josefove**« **grenčice** urejeno prebavo. Specialni zdravniki silnega slovesa spričujejo, da so z učinkom staro preizkušene »**Franz Josefove**« **voda** zadovoljni v vsakem oziru. »**Franz Josefova**« **grenčica** se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerij-skih trgovinah.

grebu, ker tu niti začela ni, niti končala ne bo. Saj veste, kakšne so tiste trgatve pri polnem litru in pri pečeni goski, ali pri ocvrti piški, ki so v jeseni »trgatev«, pozimi »Miklavžev večer« ali »maškerada«, pomladi in po leti pa je vsak večer lahko kak jubilej. To vse nima niti začetka niti konca. Meščan si poskuša ohraniti le »likof«, drugo ostane deželi. Pravijo, da bo vino dobro. To se bo pa še le videlo. Tudi dovolj ga bo, tako da ga bodo Zagorci še nosili po 3 Din liter čez celo Slemo, šest ur daleč v Zagreb, da bo za sol. — V nedeljo so se spet dali nogometaši v Zagreb. Spet so se vdarili Ljubljanci in Zagrebčani. Pa so rekli Ljubljanci, da niso imeli sreče, Zagrebčani pa so vriskali: Zmagali smo.

— In denar so začeli delati v Zagrebu. Toda grda smola je to. Vse je bilo pripravljeno, da bi bili prvi jurčki gotovi, pa so ostali sami jurji brez jurčkov. Niti enega še niso izdelali. Žalostno sedaj menijo: Denar je pa res hudičeva stvar! — V nedeljo smo šli malo pogledat, kaj je s Svetim Rokom. Res nam je težko, sedaj, ko nimamo nič svoje službe božje. Nekaj sto ljudi je prišlo, da vsaj vidijo, kaj in kako. Kakor Judje na razvalina jeruzalemskega templja. Pa smo zvedeli, da se prihodnjo nedeljo ne bo nič. Da bo v nedeljo dne 7. oktobra vsaj nekaj gotovega, in to predstava narodne igre »Naša kri« v Jeronimski dvorani popoldne ob štirih. Tam se bomo spet videli in se tudi kaj pogovorili. Tako bomo že v kratkem spet dočakali, da bo naše javno življenje prišlo v pravi tir.

*

„Slov. Gospodar“ stane:

celoletno Din 32.—

polletno Din 16.—

četrtletno Din 9.—

Oh, te tujke!

Dandanes učenjaški izrazi ne izzivajo več občudovanja tistih, ki jih izgovarjajo, marveč služijo le za to, da poslušavca naredijo še bolj neumnega. Če ti teče kri iz nosa, se temu pravi epis taksis; če te boli glava, moraš reči, da imaš cephalalgijo; če je odpovedal želodec in te boli po domače trebuh, potem moraš reči, da bolehaš za colibacilloso. To so mala zadoščenja za naše častihlepje, ki niso prav nič nevarna. Toda druga so. Tako se je zgodilo, da se je visok gospod z leskečim imenom po prekropani noči vračal v avtomobilu domov v svoj grad in je povozil mater štirih otrok. Mater je pustil mrtvo na cesti, sam pa je pobegnul po zajčevu in so ga orožniki dobili šele drugi dan, ko je ravno barval svoj krvoločni avto. Pred policijo se je ta junaški sin junaške družine opravičil, da je takrat, ko je povozil revno ženo, imel »mentalne konfuzije«, ki so bile posledice »etilitične intoksikacije«. Ali veste, kaj je to: etilitična intoksikacija? Posledica plinskega napada v svetovni vojni? Ne, slovar za tujke nam pove, da je to čisto normalna posledica celonočnega krokanja. Toda, ker je dotični gospod trpel le na »mentalnih konfuzijah« kot posledici »etilitične intoksikacije« in se ga »ni samo nasekal« in bil »pijan kot člik«, solze štirih otročičkov, ki so prišli ob svojo mater, niso tehtale toliko v tehtnici pravice.

*

Srečo je imel.

Neki budimpeštanski natakak z imenom Lajos Lukacs je imel pred kratkim izredno srečo. Lukacs je vršil svoje delo v neki kavarni, v kateri se shajajo sami umetniki, časnikarji in pisatelji. Mož je bil v delu lepše dni, kajti pred leti je študiral umetnostno zgodovino in jezike, a je postal žrtev gospodarske krize. Nekega dne je prišel v

Lepe tiskovine

za trgovce, obrtnike, urade, kakor tudi večbarvne razglednice, barvotiske in druge v svojo stroko spadajoče tiskovine v latinici in cirilici

izvršuje

hitro, solidno in po najnižjih cenah

Tiskarna sv. Ciprija

v Mariboru

Koroška c. 5

Cekov. račun št. 10.602

Telefon interurb. št. 2113

Eno leto pred našim prihodom v Café so zmlatili združeni poljedelci in rudarji 200 glav broječo kompanijo revolucionarjev. Iz zasede premagane in zajete so pobili zmagovalci do zadnjega moža. Ujetnikov ti krvavi obračuni ne poznajo.

Čas odpočitka in priprave za prodiranje skozi pragozd smo uporabili, da smo se poučili o prilikah, ki nas čakajo v bližnji bodočnosti. Seznanili smo se nadalje prav kmalu pod našimi šotori s še hujšimi nadlogami nego so moskiti.

Neko noč je nekaj zagomazelo po celem mojem telesu, kakor bi me obdelavale tisočnoge živalice. Ves preplašen sem planil po koncu. Bleda mesečna svetloba je prodirala ob straneh v šotor. Ob svitu meseca sem prepoznal, da sem pokrit z majhnimi lazivci, ki me grizejo in njih ugrizi me skelijo po celem telesu, da sem skakal, kakor bi me ščipal z gorečimi kleščami. S par skoki sem dosegel ogenj na sredini šotora in pognal vanj z obema rokama suhega dračja. Z brisačo sem se pričel drgniti po rokah, otepati po nogah ter sem zapazil, da je postal naš šotor žrtev nočnega napada mravelj. Vsak ugriz teh majhnih, neznanih živalic povzroča radi kisline, katero spustijo v ranico, rdečkaste oteklino, ki skelijo liki žer-

javica po več ur. Moja spalna mreža in odeje so bile tako na debelo pokrite od mravelj, da se je zdelo, kakor bi hotele živalice odvreči ležišče. Po stenah šotora je tekalo na milijone golazni, ki je uničevala z neverjetno naglico vse, kar je tam kaj viselo.

Medtem so že bili tudi tovariši na nogah. Z združenimi močmi smo podkurili mogočen ogenj in pristavili velik žehar vode. Skušali smo pregnati z otresanjem presnete zajedalce, a je bilo vse zastoj. Nočno obleko smo morali strgati z naših teles, na katera so silila z vso besnostjo vedno nova krdela. Z vrelo vodo smo pričeli polivati kupe valečih se mravelj. Svežega listja in dračja smo nametali na ogenj, da bi pregnali neustrašene vsiljivce z dimom, kar se pa ni obneslo. Dim je pregnal nas iz šotora, mravlje se zanj niti niso zmenile.

Preostanek noči smo morali prebiti zunaj na prostem brez ogrinjal ter obleke. Po šotoru so gospodarile uničevalno procesije mravelj do jutra, ko je nehal napad. Po svitu jutranje zarje smo videli, da nam je uničila nadloga šotor in vse, kar je bilo v njem, izvzemši kovinaste predmete. Šotor je bil preluknjan liki rešeto, istotako odeje, obleka, papir in sploh vse, kar je bilo le količkaj mehkejše ter manj odporno.

(Dalje sledi.)